

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudkyň JUDr. Jitky Hroudové a JUDr. Hany Veberové v právní věci

žalobce: **P. J.,** narozený X
bytem X

zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
sídlem v Kolíně, Legerova 148,

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy,**
sídlem v Praze 1, nábreží Ludvíka Svobody 1222/12

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17.6.2019, č. j. 855/2019-160-SPR/3

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17.6.2019, č. j. 855/2019-160-SPR/3 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Radka Bechyně, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze domáhá přezkoumání a zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 17.6.2019, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy,

Shodu s prvopisem potvrzuje: K. T.

odboru dopravně správních agend, ze dne 3.5.2018, č. j. MHMP 700279/2018, jímž byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“) zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů potvrzen ke dni 28.11.2017.

2. Žalobce v podané žalobě namítl, že podle jeho názoru odvolací správní orgán nerespektoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky. Dále vytýká žalovanému, že zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů ve věcech shodných a významně tak narušil právní jistotu účastníka řízení. Přitom poukázal na to, že přílohou doplněného odvolání bylo i rozhodnutí odvolacího správního orgánu (Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014 – poznámka soudu), vydané ve věci shodné, tedy ve věci odvolání proti rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z tohoto rozhodnutí je zcela zřejmé, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady, tedy rozhodnutí, na základě nichž měly být zaznamenány body do bodového hodnocení z hlediska jejich způsobilosti pro provedený záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobce v této souvislosti zmínil zásadu legitimního očekávání, podle níž by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud tedy jeden správní orgán rozhoduje určitým způsobem, není podle názoru žalobce přilehavé, aby tentýž správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by tím byla dotčena rovnost účastníků před zákonem.
3. Žalobce namítl i nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů a napadl jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, k čemuž právě žalovaný odvolací orgán uvedl, že tyto posuzovat nemůže, byť praxe popsaná v bodě předcházejícím vypovídá o praxi zcela jiné. Jediné důkazy, které odvolací orgán posuzuje, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými je oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, který s ním byl projednán, a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. To však dle žalobce nemůže být dostatečným důkazem.
4. Ke konkrétním výtkám u jednotlivých pokutových bloků žalobce uvedl, že i přes specifičnost řízení by měly být patrný údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil, kdy a kde mělo k jednání dojít. Přitom odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 127/2014 – 39. Přestupky nejsou tedy dle žalobce jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci právě případ pokutových bloků ze dne 28.11.2017, 3.2.2017, 22.3.2016, 28.1.2016, 4.6.2015 a 13.7.2013.
5. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že zhodnotil veškeré podklady obsažené ve spisu v jejich vzájemné souvislosti a nikoliv pouze jednostranně a v neprospěch, jak žalobce uvádí. Žalovaný obstarané podklady pro záznam bodů zhodnotil jako dostatečné a žalobci se nepodařilo tyto podklady věrohodně zpochybnit. Podaná žaloba obsahuje typizované námitky, které zástupce žalobce uplatňuje i v dalších soudních řízeních. Dále konstatoval, že není vázán právním názorem podřízeného správního orgánu a navíc, že od vydání žalobcem uvedeného rozhodnutí krajského řadu došlo ke změně praxe. Odkázal také na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.8.2010, č.j. 5 As 39/2010 -82 a na rozsudek ze dne 6.7.2018, č.j. 10 As 141/2018-40, které se zabývají pochybnostmi týkajícími se

spáchání přestupků i formálních nedostatků pokutových bloků. Závěrem pak konstatoval s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 186/2016, že řízení o námitkách není sankčním správním řízením a proto se v něm plně uplatní zásada koncentrace řízení, kterou odvolatel nenaplnil.

6. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem, soud zjistil, že dne 1.12.2017 vyhotovil správní orgán prvního stupně – Magistrát hlavního města Prahy – oznámení žalobci o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a toto oznámení obsahovalo poučení o tom, že námitky proti provedení záznamu bodů nemohou směřovat proti pravomocně ukončenému řízení o přestupku, ve kterém správní orgán, který vede registr řidičů, nemůže konat. Oznámení obsahovalo i výzvu k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Uvedená písemnost byla žalobci doručena dne 6.12.2017.
7. Žalobce podal dne 11.12.2017 proti oznámení námítky, týkající se provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a uvedl, že nesouhlasí s veškerými provedenými záznamy v registru řidičů.
8. Správní orgán I. stupně dne 19.12.2017 vyrozuměl žalobce o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, na což žalobce reagoval žádostí o přerušení řízení do rozhodnutí i mimořádném opravném prostředku podaném žalobcem.
9. Usnesením ze dne 8.1.2018, č.j. MHMP 1182838/2016, sp.zn. S-MHMP 44394/2018 magistrát podané žádosti o přerušení vyhověl a řízení přerušil, nejdéle do 15.4.2018. Dne 23.4.2018 byl žalobce vyrozuměn o pokračování v řízení.
10. Dne 3.5.2018 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým zamítl námitky žalobce jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů v bodovém hodnocení ke dni 28.11.2017 potvrdil. Magistrát uvedl, že provedl přešetření zapsání bodů na základě oznámení o uložení blokové pokuty a neshledal žádného pochybení. Souhlasem s projednáním přestupků v blokovém řízení akceptoval jmenovaný to, že přestupek byl spolehlivě zjištěn a oznámení o uložení pokut v blokovém řízení obsahují potřebné náležitosti k provedení záznamu, a jsou způsobilými podklady pro záznam bodů. Nebyl tedy důvod vyžadovat další důkazy prokazující skutečnosti v těchto záznamech uvedené.
11. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě blanketní odvolání, které na výzvu správního orgánu prvního stupně doplnil o odvolací důvody, které se v podstatě shodují s důvody uvedenými v podané žalobě.
12. O podaném odvolání rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, kterým odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil se závěrem, že v daném případě příslušný správní orgán prvního stupně je v předmětném řízení o námitkách oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda tento záznam byl proveden zcela v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k zákonu č. 361/2000 Sb. V daném případě byly podklady shledány způsobilými pro záznam v registru řidičů, přičemž správní orgán nepřezkoumává v řízení o námitkách správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, neboť je na ně nutné nahlížet jako na správné a zákonné až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zruší. Přitom odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9.6.2016, č.j. 6 As 233/2015 – 58. Žalovaný

také zdůraznil, že v řízení o námitkách již správní orgán nerozhoduje o přestupku, ale pouze o správnosti zápisu bodů, i to, že o provedených záznamech bodů do evidenční karty nevznikly žádné pochybnosti, když žalobce žádnou konkrétní pochybnost neuvedl. Zdůraznil, že žalobce zpochybnil náležitosti pokutových bloků až v podaném odvolání a proto nebyl správní orgán I. stupně povinen pokutové, resp. příkazové bloky obstarávat. Na řízení je plně uplatnitelná zásada koncentrace řízení, neboť řízení o námitkách není sankčním řízením. (viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 186/2016 – 35) Obsáhle pak citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6.7.2018, č.j. 10 As 141/2018 – 40.

13. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení před správními orgány obou stupňů z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (ustanovení § 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“). Vzhledem k tomu, že žádný z účastníků k výzvě soudu nepožádal o nařízení ústního jednání, Městský soud v Praze postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a o podané žalobě rozhodl, aniž ústní jednání nařizoval. Přitom dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *„Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemné námitky (...)“*. Zákon přitom nestanoví žádnou lhůtu, v rámci které by musel účastník námitky podat. Při posuzování důvodnosti námitek, se může správní orgán zabývat pouze tím, *„zda je předmětné rozhodnutí, které bylo podkladem pro záznam bodů, skutečně v právní moci a zda byly body zaznamenány správné osobě a ve správné výši (...)“* (Pavel BUŠTA a Jan KNĚŽINEK. Zákon o silničním provozu. Komentář. Komentář k § 123f. Praha: Wolters Kluwer. 2016).
15. Jak ostatně uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016 – 47, *„(...) Řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku (...). To znamená, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.“*
16. Z rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76 plyne, že oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, je pouze úředním záznamem a v případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je třeba *„vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán.“*
17. Soud zdůrazňuje, že při svém rozhodování jsou správní soudy v zásadě povinny respektovat judikaturu Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 25. 7. 2019, č. j. 1 As 353/2018-52 zdůraznil, že pokud účastník namítl, že *„přestupek nebyl na pokutovém bloku dostatečně konkrétně a individuálně vymezen, a tedy byl nezpůsobilý jakožto podklad pro zápis bodů“* jsou správní orgány povinny se takovou námitkou zabývat i v rámci řízení o námitkách proti zápisu bodů. V tomto rozsudku dále Nejvyšší správní soud uvedl, že obecné námitky vznesené jako reakce na oznámení o dosažení 12 bodů sice povinnost správních orgánů vyžádat si pokutové bloky nezaloží, avšak v případě, že účastník ve svém podání uvede, v čem konkrétně spatřuje nezpůsobilost vydaných pokutových bloků, musí

správní orgány na takové námitky reagovat a potřebné podklady si vyžádat. Pokud správní orgány zamítnou odvolání účastníka bez toho, aby si vyžádaly pokutové bloky a posoudily jejich soulad s informacemi uvedenými v oznámení o přestupku, „nemá takové rozhodnutí oporu ve spise“ a soud je povinen takové rozhodnutí zrušit.

18. V projednávané věci žalobce ve správním řízení poukazoval na nezpůsobilost podkladů, na základě kterých mu byly zaznamenány body v registru řidičů. Soud ze správního soudu zjistil, že žalobce ve svém podání ze dne 4.6.2018 namítal nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů a poukazoval na konkrétní nedostatky jednotlivých pokutových bloků. V tomto podání např. uvedl, že některé údaje jsou v pokutových blocích nečitelné, není přesně zjištěna doba spáchání přestupku či není zřetelná výše uložené sankce. Žalobce tedy v řízení před správními orgány zpochybnil formální náležitosti a údaje zaznamenané v pokutových blocích s tím, že tyto podklady jsou nezpůsobilé být podkladem pro zápis bodů do registru řidiče. Soud dále ze spisového materiálu zjistil, že správní orgány ve svých rozhodnutích vycházely při vypořádání argumentace žalobce pouze z oznámení policejního orgánu o přestupku a pokutové bloky si nevyžádaly.
19. Vzhledem k výše uvedenému tak soudu nezbylo nic jiného, než napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. zrušit a vrátit mu věc k dalšímu řízení. Jelikož žalobce ve svém odvolání uvedl, v čem konkrétně spatřuje nezpůsobilost daných pokutových bloků jakožto podkladů pro záznam bodů v registru řidiče, musí žalovaný postupovat v souladu s judikaturou správních soudů a dané pokutové bloky si vyžádat. Následně musí žalovaný posoudit soulad pokutových bloků s informacemi uvedenými v oznámení o uložení pokuty a vypořádat se s konkrétními odvolacími námitkami žalobce.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši celkem 3 000 Kč, odměna advokátovi za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby) a dvakrát režijní paušál po 300 Kč, celkem tedy 6 800 Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Žalobce sice zaplatil i 1.000,- Kč za návrh na přiznání odkladného účinku podané žalobě, ale vzhledem k tomu, že ohledně tohoto návrhu úspěšný nebyl, soud tuto částku do náhrady nákladů jinak úspěšného žalobce nezahrnul. Náklady řízení tedy činí celkem 9 800 Kč.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 10. listopadu 2020

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu